

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 130

Femte Session.

78de Møde.

Torsdagen den 2den Marts.

(Forts.)

Premierministeren: Det synes, at den ærede Landstthingsmand, der nu satte sig, gjør meget større Fordringer til Regjeringen med Hensyn til de Betingelser, hvorunder Fællesforfatningen kunde indføres, end der nogenstunde er gjort i Folkethinget; selv af dem, der ere gaaede til det Øverste, og han er derfor end ikke tilfreds med den § 5, der er bleven vedtagen af Folkethinget, men vilde gaae endnu meget videre. Dersom jeg forstod ham ret, vilde han egentlig have, at Fællesforfatningen skulde vedtages af en Fællesforsamling, sammensat fra alle Landets forskellige Bestanddele. Ja, det kunde være meget godt, hvis en saadan Vedtagelse var mulig, men paa den Maade vil en Fællesforfatning aldrig kunne fremkomme, og man maatte altsaa blive i den nuværende usikre og lammende Tilstand, hvori vi nu befinde os. Han yttrede sig om, hvorledes den ulige Forfatning i Danmark og Hertugdømmerne maa gjøre, at der ikke kan blive noget godt Forhold i Tiden imellem dem. Han bemærkede, hvorledes den slesvigiske Forfatning saavel som den holsteenske i mange Maader er afvigende fra den danske Grundlov. Men jeg maa bede betænke, at Fællesforfatningen jo vil ikke indeholde Andet, end paa hvilken Maade de fælles Anliggender, som bestaae i Finantsvæsenet, Militairvæsenet og visse andre Gjenstande, skulle forhandles, men at derimod de egentlige borgerlige Forhold, de almindelige borgerlige Rettigheder blive aldeles udenfor Fællesforfatningens Omraade, og altsaa kan det vel indrømmes, at

det i visse Henseender kan være noget paa-faldende, at der er saa store Uligheder i Henseende til disse Borgerrettigheder mellem Danmark og Hertugdømmerne; men det har sin historiske Grund i de Forhold, der have eksisteret, og det synes efter alle de Uttringer, der ere fremkomne i den danske Presse, at man ingenlunde engang er tilfreds med, at der bliver taalt saa Meget i Hertugdømmerne, efterat den kongelige Myndighed igjen er kommen istand, som der er blevet taalt, men at man vil have en endnu stærkere Indgriben i de enkelte Forhold og en større Begrændsning af de private Rettigheder, saa at jeg ikke indseer, hvorfor der fra den danske Rigsdags Side kan være Klage at føre over, at man her i Danmark har en meget udstrakt Petitionsfrihed, en meget udstrakt Forsamlingsfrihed, en meget udstrakt Trykkefrihed, uden at man har en saadan i Hertugdømmerne. Jeg troer, at under den nærværende Stemning vilde det virkelig, dersom Friheden blev benyttet i alle Landsdele paa samme Maade og i det Omfang, som her, være noget af det meest Forstyrrende, der lod sig tænke. Naar den ærede Taler har yttret sig om, at Ordningen af det Forhold, som er Gjenstand for Uoverensstemmelse mellem Regjeringsforslaget og Folkethingets Udfast med Hensyn til § 2, allerede er afgjort ved den slesvigiske Forfatningslov, og som han mener, ogsaa vil blive det ved den holsteenske Provindstalforsatning, og at der altsaa ikke her kunde tænkes paa at gennemføre det, som man ønsker, saa vil jeg ikke gaae ind paa, hvorvidt der virkelig er tilstrækkelig Grund til at forlange det gennemført, som i Folkethinget er bragt i Forslag, men blot bemærke, at, hvad den Paragraph angaaer i Provindstalforsatningen,